

ת"פ 62459/07/22 - מדינת ישראל, ע"י תביעות חדרה נגד מריק עמירמוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 62459-07-22 מדינת ישראל נ' עמירמוב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י תביעות חדרה
	מריק עמירמוב ע"י ב"כ עו"ד תאופיק ג'בארין - ס. ציבורית

גזר דין

רקע עובדתי

הנאשם, יליד שנת 1971, הורשע ביום 6.10.22 על פי הודאתו, בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), **ניסיון תקיפה סתם** לפי סעיף 379 וסעיף 25 לחוק וכן **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין** (2 עבירות) לפי סעיף 186(א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.7.22 בסמוך לשעה 09:30, הגיע המתלון במסגרת עבודתו לחנות בחדרה. המתלון ירד מהמשאית שבה הגיע והותיר אותה לא נעולה. בזמן שהמתלון שהה בחנות נכנס אחר בשם יעקב שריקי (להלן - **שריקי**) אל המשאית והחל לחפש אחר רכוש אותו יוכל לגנוב. כאשר הבחין המתלון בנעשה, ניגש למשאית ומשהבחין בו שריקי, הכה את המתלון במצחו באמצעות חפץ שאחז בידו וכתוצאה מכך נגרם למתלון פצע במצחו. המתלון בתגובה משך את שריקי החוצה מהמשאית ותוך כך הגיע הנאשם לעברם כשהוא צועק לעבר המתלון. שריקי המשיך להכות את המתלון בגופו באמצעות החפץ וכתגובה דחף המתלון את שריקי והאחרון נפל ונחבל בראשו והחל לדמם. בשלב זה, המתלון ועובד מהחנות הרימו את שריקי לעבר החנות, השקו אותו במים וניסו לטפל בו תוך שהזעיקו אמבולנס. **הנאשם התקדם אף הוא לעבר החנות, כשהוא אווז בידו סכין יפנית שלהבה שלוף, והחל לצעוק לעבר המתלון כי "יזיין אותו", יגיע אליו ליבנה (מקום מגוריו) וכי בפעם הבאה שיבוא למקום ידקור אותו וישלח לו אחרים.** הנאשם אף ניסה להתקרב אל המתלון ולפגוע בו באמצעות הסכין בה אחז, אך אחרים שהיו במקום מנעו זאת ממנו ודחפו אותו מספר פעמים אחורה עד שלבסוף יצא מהחנות ועמד בסמוך לאחר שהשליך את הסכין.

שוטרים שהגיעו למקום זמן קצר לאחר מכן עצרו את הנאשם ובחיפוש על גופו נתפסו אגרופן ואלה.

לבקשת ב"כ הנאשם ובהעדר התנגדות מצד המאשימה, הופנה הנאשם אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בטרם טיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר מיום 27.11.22 סקרה קצינת המבחן את תולדות חייו של הנאשם, בן 51 יליד קווקז, אשר עלה לארץ יחד עם בני משפחתו בהיותו ילד, גרוש ואב לבת בשנות השלושים לחייה. הנאשם מתגורר באור עקיבא, מתקיים מקצבת נכות, מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כמי שסובל מ - 100% נכות ואובדן כושר עבודה. בתסקיר פורט הרקע של הנאשם בצריכת חומרים ממכרים ועברו הפלילי הכולל 14 הרשעות קודמות בין השנים 1990-2017 בגין נידון, בין היתר, לעונשי מאסר בפועל לתקופות שונות.

שירות המבחן התרשם מאדם המנהל אורח חיים התמכרותי על רקע קשיים שונים שחווה בחייו, כמפורט בתסקיר. הערכת שירות המבחן היא שאצל הנאשם קיים קושי לשלוט בדחפיו, אשר מתעצם בהיותו תחת השפעת חומרים ממכרים, ובמצבים מורכבים רגשית עברו שאינו מצליח להכילם, הוא עלול לעשות שימוש בתוקפנות ואגרסיביות. באשר לעבירה הנוכחית, צוין כי הנאשם לוקח אחריות פורמלית להתנהלותו ותיאר כי "נקלע" לסיטואציה, פעל מתוך רצון לעזור לשריקי אותו הוא מכיר במסגרת הטיפול במרכז מתדון ולא היתה לו כוונה לתקוף את המתלונן. עוד צוין כי הנאשם הביע חרטה על התנהלותו והוסיף כי מזה שבע שנים הוא משתדל לשמר אורח חיים תקין ללא התנהלות עוברת חוק. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, בין כותלי בית הסוהר, במידה ויוטל עליו עונש מאסר בפועל. בסיכום העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון (סבירות להישנות עבירות) של הנאשם בתחום האלימות הינה בינונית כאשר רמת המסוכנות (חומרת האלימות במידה ויהיה מעורב באירוע אלים) הינה ברמה גבוהה. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה. יחד עם זאת, לשם העלאת סיכויי השיקום בעתיד, המליץ כי תיבחן אפשרות שילובו של הנאשם בתוכנית טיפולית מתאימה במסגרת שירות בתי הסוהר.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני הצדדים נשמעו בפניי ביום 5.12.22.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, חופש הפעולה של הפרט, זכות החוקתית של המתלונן לשלמות גופו ולשלמות נפשו, והאוטונומיה שלו בקבלת החלטות מבלי לפחד מאיומים, ועל מידת הפגיעה בהם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות. לשיטת המאשימה פגיעת הנאשם בערכים אלה היא משמעותית ומצויה ברף הגבוה. המאשימה טענה, תוך הפנייה לפסיקה, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוע, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לעניין הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, לא התעלמה המאשימה מכך שמדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, מצד שני, עמדה על כך שלחובת הנאשם 14 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש, אלימות והחזקת אגרופן כעולה מגיליון הרישום הפלילי [ת1]. לאור האמור, עתרה המאשימה כי יושת עונש ברף התחתון של המתחם, קרי 12 חודשי מאסר בפועל, בתוספת רכיבי ענישה נלווים - מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם בחר להודות בכתב האישום בפתח משפטו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ערך. הנאשם

לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה אמיתית וכנה. כן טען כי מדובר בנאשם לא צעיר, במצב בריאותי קשה, הסובל מאי-ספיקה ורידית כרונית וצהבת (הפטיטיס), אשר איבד את כושר עבודתו ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי בלבד. לעניין עברו הפלילי, הדגיש סנגורו כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2015, מאז לא ביצע כל עבירה והוא שוקל להיגמל מהסם ומטופל בתחליף סם במרכז מתדון, אליו הוא מגיע באופן עצמאי. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, האירוע לא היה יזום ומתוכנן, אלא הנאשם נקלע באקראי לסיטואציה ופעל באופן ספונטני ומתוך רצון לעזור לשריקי. הנאשם לקח שיקול דעת מוטעה ללא מחשבה מספקת, התנהל בצורה לא ראויה, אך האיומים בהם נקט הם לא מן החמורים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ולהנחיית חטיבת התביעות אשר קובעת כי מתחם הענישה הן בגין עבירת איומים והן בגין עבירה של החזקת סכין נע בין מאסר על תנאי עד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודת שירות. עוד התייחס לכך שהנאשם מצוי במעצר במשך למעלה מ-4 חודשים וביקש כי בית המשפט ישקול להסתפק בתקופת מעצרו, או בתקופת מאסר קצרה מעבר לכך. לגבי דרישת המאשימה להשתתף פיצוי למתלונן, נטען כי הנאשם לא היה קשור לחלק הראשון של האירוע, ושום נזק לא נגרם למתלונן כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על מעשיו והוסיף "רציתי לעשות טוב ויצא הפוך, למדתי לקח מה שלא שייך אליי לא להתערב". עוד הוסיף וביקש להתחשב במצבו הבריאותי והמלצת הרופא לניתוח באנגליה.

דין וגזירת הדין

הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם שלום הציבור ובטחונו, זכות האדם לשלוות נפשו וכבודו, ומניעת פתרון סכסוכים עם הזולת בכוח הזרוע. מידת פגיעתו של הנאשם בערכים אלה הינה משמעותית, בהתחשב בכך שאמנם לא נגרמו למתלונן חבלות על ידי הנאשם, אולם הנאשם השתמש בנשק קר - סכין - כדי לאיים על המתלונן, בצירוף איומים מילוליים קונקרטיים ואף ניסה לתקוף את המתלונן באמצעות הסכין, באופן שהצריך התערבותם של עוברי אורח שנאלצו להדוף שוב ושוב את הנאשם עד שיצא מהחנות והשליך את הסכין.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות פסקי הדין אליהם הפנו באי כח הצדדים בטיעוניהם, מלמדת, על מנעד עונשי רחב בעבירות עסקינות, בהתאם לנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה. לדוגמא:

· רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15) - נדחו ערעור ולאחר מכן בקשת רשות ערעור על חומרת העונש. בגזר הדין נקבע מתחם שבין 3 - 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות תקיפה סתם ואיומים. הושתו על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל**, להם נוסף במצטבר חודש אחד מתוך 4 חודשי מאסר מותנה, שהופעל רובו בחופף, וכן ענישה נלווית. דובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי בעבירות רכוש, סמים ואלימות, אשר איים על בעל פאב שדרש ממנו לצאת מהמקום, ובתגובה לכך איים עליו הנאשם ברצח, תפס צווארון חולצתו ודחף אותו.

· רע"פ 5998/09 **שמאיב נ' מדינת ישראל** (1.11.09) - נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של **8 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירות של איומים והחזקת סכין, שהשית ביהמ"ש המחוזי, לאחר שקיבל ערעור על עונש של 15 חודשי מאסר שהוטלו בבימ"ש השלום. המבקש, ללא עבר פלילי מהותי, הגיע לחנות השייכת למתלונן בעודו נושא סכין גדולה, איים עליו באמצעות הסכין כי ירצח אותו וגרם לנזק למוצרים בחנות.

ת"פ 56872-10-19 (שלום קריות) **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.12.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה. הנאשם, בעל עבר פלילי ומצב נפשי מורכב, הורשע בביצוע עבירות של איומים והחזקת סכין, ונגזרו עליו **3 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי מתחם עונש הולם בגין עבירות הנ"ל נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי ירושלים) 42817-06-17 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש בעבירות איומים במשפחה, כלפי אמו ואחותו והיזק בזדון וקבע כי: "הרף הנמוך של המתחם אינו יכול להיות שנה וחצי אלא מאסר בעבודת שירות, או מאסר בפועל של חודשים ספורים, והחלק העליון של המתחם הוא 24 חודשי מאסר בפועל." נגזר על הנאשם בעל עבר פלילי, עונש של **20 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 48639-03-20 **מדינת ישראל נ' עמאש** (16.3.21) -אליו הפנה ב"כ הנאשם. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בגין ביצוע 3 עבירות של איומים ונגזרו עליו **מאסר על תנאי למשך 4 חודשים** וכן צו מבחן למשך שנה.

אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** במקרה דנן, לביצוע העבירות לא קדם תכנון. מקובל עליו כי מדובר בסיטואציה ספונטנית בה נחלץ הנאשם להגנת ידיו, תוך שפעל בדרך אלימה ומסוכנת. האיום באמצעות סכין אכן מבטא פוטנציאל סיכון ממשי, אך יש לקחת בחשבון כי המתלונן לא נחבל. עוד אין להקל ראש באימה שחשו המתלונן והסובבים אותו כשאחז הנאשם בסכין מול עיניהם.

לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן על רקע הענישה הנוהגת כעולה מגזרי הדין הנ"ל, לרבות הפסיקה שהובאה בהם, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם, צריך לנוע בין **מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל**.

אשר ל**נסיבות שאינן קשורות בעבירה**, יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 14 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות, שתיים מהן עבירות של החזקת סכין. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם עניינה עבירה שבוצעה בשנת 2015, קרי לפני 7 שנים. עוד יש ליתן משקל משמעותי להודאת הנאשם, נטילת האחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה וחסכון בזמן שיפוטי, וכן למצבו הבריאותי כמי שמוכר כנכה בשיעור 100% וסובל ממחלה קשה המצריכה טיפול רפואי מורכב.

בהתחשב במכלול הנסיבות הללו, אני סבורה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בחלקו האמצעי - נמוך של מתחם העונש ההולם, בלויית ענישה צופה פני עתיד. לא מצאתי לפסוק למתלונן פיצוי בהתחשב במכלול נסיבות האירוע ותוצאותיו לכלל המעורבים.

סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7 חודשי מאסר בפועל**, שיימנו החל מיום מעצרו - 27.7.22.

ב. **5 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות ו/או איומים וכן עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ג. **התחייבות על סך 3,000 ₪**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות ו/או איומים וכן עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.